

Krásná krajina Amalfského
pobřeží neboli Costa

Amalfiana a idylických ostrovů

Capri a Ischia patří

k nejkrásnějším v Evropě.

Amalfské pobřeží a ostrovy

Úvod a mapa **98–99**

Amalfi **100–103**

Ravello **104–107**

Positano **108–109**

Projížďka po Amalfském
pobřeží **110–113**

Capri **114–121**

Ischia **122–123**

Další zajímavá místa na Amalfském
pobřeží **124**

Hotely a restaurace **214–219**

Pláž San Pietro, Ischia

Amalfské pobřeží a ostrovy

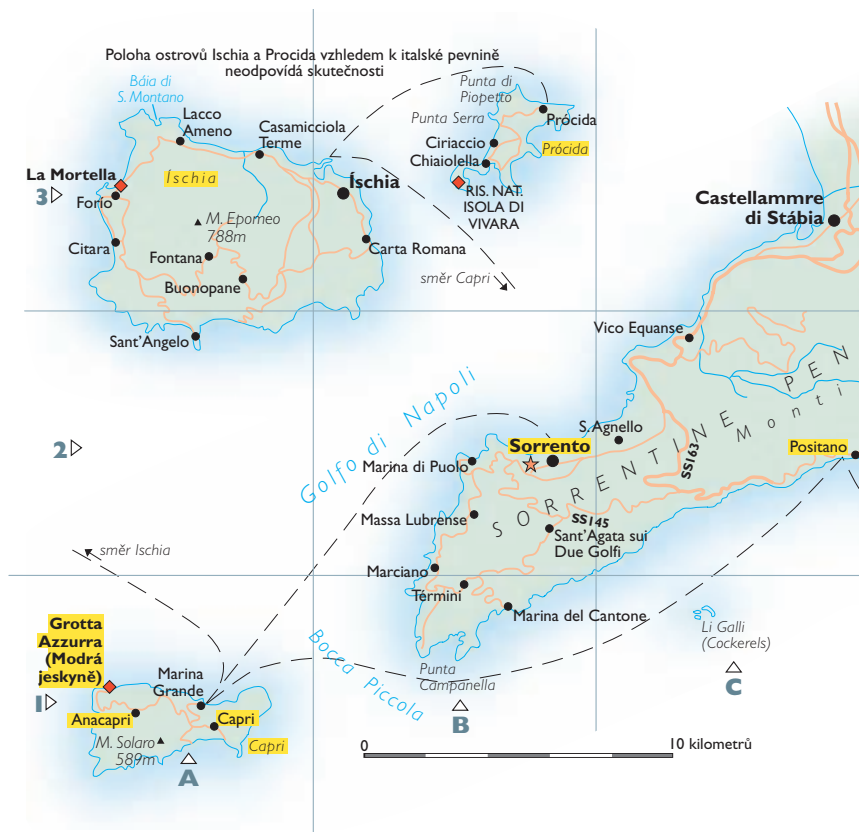
AMALFSKÉ POBŘEŽÍ, KTERÉ SE ROZKLÁDÁ NA JIŽNÍ STRANĚ Sorrentského poloostrova, tvoří poklidná, romantická krajina plná strmých útesů, malebných vesniček, citrónových hájů, klikatých silnic a kvetoucích zahrad s nádherným výhledem na tyrkysové moře a zelené hory. Nedaleko od pobřeží leží trojice ostrovů – Capri, Ischia a Procida –, které jsou snad ještě kouzelnější. Krásná města jako Ravello či Positano lákají davy turistů; jejich kouzlo je neodolatelné, zvláště mimo sezónu.

Sorrentský poloostrov, který tvoří jižní rameno Neapolského zálivu, je převážně hornatý a po okraji lemovaný mnoha útesy. Nedaleko jeho cípu leží ostrov Capri, který se stal vyhledávaným místem bohatých a slavných. Je odtud krásný výhled na ostrovy Ischia a Procida ležící na severní straně zálivu.

Většina severního pobřeží poloostrova je nezajímavá, částečně poznamenaná

zbrklou moderní výstavbou, která hyzdí většinu krajiny jižně od Neapole. U Sorrenta, asi tak uprostřed severního pobřeží, je to o něco lepší. Naproti tomu jižní pobřeží je úžasné. Amalfské pobřeží připomíná rajskou zahradu.

Většina návštěvníků proto směřuje na toto jižní pobřeží s městy Amalfi, Positano a Ravello. Měli byste si však uvědomit, že

tato oblast patří mezi nejpopulárnější a nejdražší destinace v Evropě. Ačkoliv oblast kolem Sorrenta není tak krásná, je zde velký výběr hotelů střední úrovně. Zároveň je to docela blízko k mnoha památkám. Ravello, které leží dále ve vnitrozemí, je ideálním výchozím místem, které nabízí nádherný výhled a několik hezkých pětihvězdičkových hotelů.

Nejlépeším obdobím pro návštěvu pobřeží a ostrovů je jaro nebo začátek podzimu (duben–květen nebo září–říjen), čímž se vyhnete horkému létu, kdy jsou malinké pláže, trajekty i slavné klikaté silnice podél pobřeží naprosto přeplněné. Pokud přijedete v létě, je pravděpodobné, že budete zklamáni a rozčarováni. Pokud však přijedete mimo sezónu a budete mít dostatek času (alespoň čtyři dny), budete si moci plně vychutnat kouzlo této oblasti.

Hlavně se vyvarujte dvou častých chyb: na Capri nejezděte pouze na jednodenní výlet a nemyslete si, že Ischia je pouze klidnější druhé Capri. Není. Ischia má svá vlastní lákadla – především velké množství termálních lázní, ale Capri je právem oblíbenější.

Také se nenechte příliš okouzlit mořem a pobřežím a navštivte též pohoří Monti Lattari, které se táhne po celé délce poloostrova. Poměrně málo lidí se vydává do vnitrozemí a přicházejí tak nejen o nádhernou přírodní scenérii, ale i o procházky po prastarých stezkách, které spojovaly zdejší vesnice dávno předtím, než se začaly budovat silnice. Turistické mapy jsou k dostání téměř všude, stezky jsou dobře značené a informace o hlavních trasách získáte v turistických centrech. ■

Amalfi

VE SVÉ DOBĚ PATŘILO AMALFI K NEJVÝZNAMNĚJŠÍM námořním mocnostem v Itálii. O tisíc let později je stále nejznámějším městem na Amalfském pobřeží, ale z jiného důvodu. Je výhodným výchozím bodem i krásnou zastávkou při cestách po jižní Itálii, má úžasnou katedrálu, kouzelný labyrint malebných uliček a na pozadí se tyčí pohoří. Město si můžete projít pěšky nebo si ho prohlédnout z moře.

Malebné Amalfi je největší město na pobřeží.

Při pohledu na Amalfi, malé městečko vtěsnané mezi mořem a horami, si dnes člověk těžko dokáže představit, že to kdysi byla velmoc. Po odtržení od Neapole

v roce 839 město využilo své strategické polohy a stalo se významným obchodním uzlem a během následujících 200 let dokonce hlavním obchodním přístavem jižní Itálie.

O celá staletí dříve, než se na scéně objevily další italské námořní velmoci jako Pisa, Janov či Benátky, kupci z Amalfi čile obchodovali s Afrikou, Byzantskou říší i s Malou Asií. Zdejší mince se používaly v celém tehdejší známém světě. V roce 1020 založili v Jeruzalémě amalfští obchodníci Hospic sv. Jana, který se stal sídlem bratrstva, z něhož se později stal řád johanitů. Sídlo řádu bylo později přeloženo na Maltu a podle toho se členům řádu začalo říkat Maltéžští rytíři. Dodnes si můžete

v ulicích města všimnout maltézských křížů zdobících nároží. Podle Boccaccia, autora slavného Dekameronu (který se částečně odehrává v Amalfi), bylo město „plné zahrad, fontán a bohatých lidí“.

Nakonec však okolí města, které ho svíralo ze všech stran, bylo příčinou jeho pádu, neboť mu znemožňovalo dále růst. V roce 1073 se krátce ujali kontroly nad městem Normané, v roce 1135 ho vyplnili Pisané, kteří se pomalu stávali významnou velmocí středomořské oblasti. V roce 1343 bylo město velmi poničeno podmořským zemětřesením a poslední kapkou byla morová epidemie v roce 1348.

I v případě, že se v Amalfi neubytujete (ačkoliv je zde spousta prvotřídních hotelů a několik kouzelných restaurací), měli byste si vyhradit alespoň jednu hodinu na prohlídku. Pokud byste se chtěli projít po některé ze stezek, které procházejí úzkým údolím za městem, budete potřebovat více času.

MĚSTO

První dojmy z Amalfi bývají většinou smíšené. Nábřeží, malý přístav a úzké kamenité pláže působí poněkud vybledle a všedně. V centru města se rozkládá náměstí **Piazza Flavio Gioia**, které bylo pojmenováno po muži, který údajně vynalezl magnetický kompas. (Historici se dnes domnívají, že amalfští námořníci byli pouze prvními Evropany, kteří tento vynález používali; byl však pravděpodobně okopírován od Arabů.)

Malou branou Porta Marinara se dostanete z nábřeží na malebné, atraktivní a rušné náměstí **Piazza del Duomo**, kde se nachází mnoho hezkých kaváren. K nejatraktivnějším patří

Amalfi

99 E2

Informace pro

návštěvníky

www.amalfitouristoffice.it

- Via delle Republiche Marinare 27
- 089 871 107
- Zavřeno v sobotu odpoledne a od září do června v neděli

Výlety lodí

www.coopsantandrea.it

- Lodě vyplouvají pravidelně od Marina Grande v Amalfi k nedalekým plážím Duoglio a Santa Croce a ke Smaragdové jeskyni (Grotta dello Smeraldo)
- 089 873 190

Palazzo del**Comune**

✉ Piazza Municipio,
vchod z Corso Roma

☎ 089 873 6211

🕒 Zavřeno v sobotu
a v neděli a každý
den odpoledne
kromě úterý a středy

Pasticceria Andrea Pansa (*Piazza del Duomo 40*), odkud mohou návštěvníci pozorovat rušné náměstí a obdivovat **Dóm** (tel. 089 871 059, zavřeno v době oběda) již od roku 1830.

Největší pýchou města je nádherná katedrála, jejíž kořeny sahají až do 9. století. Románská zvonice byla postavena v roce 1276 a interiér byl v 16. a 17. století rozšířen a zbarokizován

Paradiso (€) s palmami, maur-skými oblouky a antickými sarkofágy. Byla postavena v roce 1266 v arabsko-sicilském stylu jako hřbitov pro nejbohatší amalfské občany. Vstup do křížové chodby je vlevo od portálu.

Ke křížové chodbě přiléhá **Cappella del Crocifisso**, která byla součástí nejstaršího kostela na tomto místě. Uvnitř si můžete prohlédnout pozůstatky fresek

Schodiště před amalfskou katedrálou. Jednotlivé části tohoto chrámu pocházejí z různých období, ale některé jsou staré více než 1200 let.

(barokní dekorace byly později částečně odstraněny). Velkolepé schodiště bylo rovněž přistavěno později a v roce 1891 byla opravena fasáda a místo původního portálu ze 13. století, který se zřítíl v roce 1861, byl postaven nový. Velkolepé bronzové dveře jsou nicméně původní a z období kolem roku 1066.

Samotný interiér kostela není příliš významný, snad kromě několika starých sloupů, perleťového kříže (který přivezli křižáci při návratu ze Svaté země) a dvou kazatelen po stranách oltáře, které se zachovaly z původního kostela. Mnohem krásnější je nádherná křížová chodba **Chiostro del**

ze 14. století a vitríny s různými vzácnými náboženskými předměty. Z kaple vede schodiště do **krypty**, v níž jsou údajně uloženy ostatky svatého Ondřeje, které v roce 1204 ukradli Benátčané při plenění Konstantinopole během čtvrté křížácké výpravy. Díky těmto ostatkům sem dodnes přichází mnoho poutníků. Z kostí svatého Ondřeje se totiž dvakrát ročně vylučuje zvláštní tekutina, které se říká *manna di Sant'Andrea*. Prý má zázračné vlastnosti. K tomuto zázračnému úkazu dochází 27. června, kdy bylo město na přímluvu sv. Ondřeje uchráněno před piráty, a 30. listopadu, který je výročním

dnem světcovy smrti.

Východně od katedrály stojí radnice **Palazzo del Comune**, kde rovněž sídlí **Museo Civico**. K nejvýznamnějším exponátům patří deska z majoliky znázorňující výjevy z dějin města a stará kopie sbírky námořnického práva – tzv. *Tabula Amalfitana*, která byla sepsána v Amalfi již v 11. století. Zákony pak platily v oblasti Středozemního moře až do roku 1570.

Pak se můžete projít bludištěm uliček kolem hlavní třídy Via Genova, která prochází úzkým údolím až nad Amalfi (dále se jmenuje Via Capuano). Pokračujte po této ulici, až po své levici spatříte **Museo della Carta** (Muzeum papíru). Horní část muzea a obchod nejsou až tak zajímavé, ale určitě se zúčastněte prohlídky staré papírny, kde se dozvíte o tradiční výrobě papíru, který se zde vyrábí dodnes.

Výroba papíru byla pro město důležitá po celá staletí a Amalfi bylo jedním z prvních evropských měst, kde se papír v dnešním slova smyslu vyráběl. Zdejší formě hadrového papíru, který se vyráběl ze zbytků tkanin (a nikoliv z dřevoviny) se říká *bambagina*. Tento název je zkomoleninou jména arabského města El-Marubig, kde byla zdokonalena technika výroby papíru ze zbytků bavlny, plátna a konopí. Dnes se amalfský papír prodává v exkluzivních obchodech po celém světě. Dodnes se například používá ve Vatikánu pro oficiální korespondenci.

PROCHÁZKY V ÚDOLÍ

Od muzea běžte po hlavní ulici, která vede až do úzkého říčního údolí. Pokračujte dále a asi po hodině se dostanete do údolí **Valle dei Mulini**, které bylo pojmenováno po mnoha mlý-

nech (*mulini*) a papírnách, které využívaly vodu řeky Canneto. Po příkré stezce se kolem citrusových hájů a vodopádů dostanete do horní části údolí, které patří do přírodní rezervace. Zde vstoupíte do údolí **Vallone delle Ferriere**, které bylo pojmenováno po zdejších bývalých železárnách (*ferro* je italsky železo). Tato procházka trvá 4 až 6 hodin (12 km). Další cesta vede z Amalfi do vesnice **Pogerola** (na této cestě budete muset vystoupit po více než 1 000 schodech); po dalších cestách se dostanete k vysoko položené stezce, která vede až do Positana. ■

Architekturu křivých chodby katedrály Chiostro del Paradiso tvoří románské, arabské i sicilské motivy.

Museo della Carta

www.museodellacarta.it

✉ Palazzo Pagliara,
Via delle
Cartiere 23

☎ 089 830 4561

🕒 Zavřeno v pondělí
a ve čtvrtek od poloviny listopadu do března

Ravello

Ravello

99 E2

Informace pro

návštěvníky

www.ravellotime.it

Via Roma 18

089 857 096

AMALFSKÉ POBŘEŽÍ NABÍZÍ MNOHO KRÁSNÝCH SCENÉRIÍ a malebných městeček, ale žádné z nich není tak kouzelné jako Ravello. Tato romantická oáza zahrad, půvabných uliček a ctihodných paláců se ukrývá v kopcích nad Amalfi. Pohled na toto město patří k nejkrásnějším v celé Itálii.

Ravello bylo možná založeno již v 5. nebo 6. století, ale písemné záznamy o jeho existenci pocházejí až z 9. století, kdy se uvádí, že spadalo pod správu Amalfi. Zlatá doba nastala ve 13. století, kdy jeho poloha uprostřed nádherné přírody přilákala bohaté amalfské rodiny, které si zde začaly stavět vily a paláce. Mnohé z těchto krásných staveb se zachovaly dodnes. V poslední době bylo několik z nich přestavěno na přepychové hotely.

Díky krátkému období prosperity si město uchovalo středověký vzhled, neboť v období úpadku nebylo dost finančních prostředků na výstavbu nových budov. O něco později přilákala krásná scenérie a romantické okolí mnoho slavných spisovatelů a hudebníků, například Richarda Wagnera, Ference Liszta, Virginii Woolfovou a další. Francouzský spisovatel André Gide napsal, že Ravello je „blíže k nebesům než k moři“ a anglický spisovatel D. H. Lawrence zde napsal část svého románu Milenec Lady Chatterleyové.

V posledních letech sem začalo jezdit také mnoho celebrit, pro které se dříve populárnější Positano stalo příliš rušnou turistickou destinací. Z toho důvodu zde vzniklo několik nových luxusních hotelů. A tak je Ravello po všech stránkách nejlepší základnou pro výlety podél Amalfského pobřeží, nemluvě o kouzlu města samotného. Pokud se sem chcete vydat autem, mějte na paměti,

že parkování je zde velmi obtížné a drahé. Je proto lepší vzít si taxíka nebo využít jedné z mnoha pravidelných autobusových linek z Amalfi nebo odjinud.

Klikatá, strmá a zároveň romantická silnice z Amalfi vede kolem vinic a strmých útesů. Při příjezdu do Ravella nejdříve spatříte malý kostelík Santa Maria a Gradillo. Je to románská perla z 11. století s velmi zvláštní zvonicí, vzdušným interiérem a propletenými apsídami. A také předzvěst maurské a sicilské architektury, kterou můžete obdivovat po celém městě. Přinesly ji sem významné rodiny, které zbohatly díky obchodování se Sicílií a s arabskými panstvími na území Španělska, Asie a severní Afriky.

KATEDRÁLA

Po silnici, která stoupá od pobřeží, se dostanete až na náměstí **Piazza del Vescovado** (na kterém je velké parkoviště) a na sousední **Piazza del Duomo**, kde stojí krásná katedrála – **Duomo**, která je zasvěcena patronu města sv. Pantaleonovi. Katedrálu založil v roce 1086 první ravelský biskup Orso Papiro. Výstavbu sponzorovala, podobně jako mnoho dalších staveb ve městě, bohatá bankéřská rodina Rufo. V roce 1786 byla sice katedrála zbarokizována, ale v 80. letech 20. století byly pozdější úpravy odstraněny a románská stavba z 12. století se opět zaskvěla v celé své nádhře.

První věcí, která upoutá vaši pozornost, jsou bronzové dveře

Na protější straně:
Díky nádherným scenériím, voňavým zahradám a krásným vilám patří Ravello k nejmalebnějším vesnicím na Amalfském pobřeží.

uprostřed. V roce 1179 je navrhl Barisano da Trani, který se pravděpodobně inspiroval podobnými dveřmi katedrály v Amalfi. Padesát čtyři bronzových reliéfů bylo vyrobeno v Konstantinopoli a jsou na nich zobrazeny výjevy z Kristova utrpení spolu s portréty světců i vojáků.

Další poklady se nacházejí uvnitř kostela. Mezi nejkrásnější patří nízká kazatelna Ambone dell'Epistola vlevo od centrální chrámové lodi, kterou daroval Costantino Rogadeo, druhý

Panoramatická poloha Ravella lákala do města odedávna bohaté a slavné. Mnoho zámožných obchodníků si zde ve středověku nechalo postavit paláce.

ravelský biskup, v roce 1130 nebo 1131. Jsou na ní dvě nádherné mozaiky znázorňující biblický příběh proroka Jonáše. Vpravo je scéna, jak Jonáše spolkla velryba, a vlevo, jak ho opět vyvrhla ven. Tyto dvě epizody Jonášova života byly mezi umělci v Kampánii velmi oblíbené a byly vnímány jako předobraz Kristova vzkříšení. Vpravo od hlavní lodi stojí nádherná vysoká kazatelna Ambone del Vangelo s šesti lvy, které pro Nicolu Rufola v roce 1272 vytvořil Nicolo da Bartolommeo z Foggie v Puglii.

Vlevo od hlavního oltáře se nachází **Cappella di San Pantaleone**, která byla postavena v roce 1643. Je zde uložena

nádobka se světcovou krví. Podobně jako v případě sv. Januária v Neapoli, rovněž krev sv. Pantaleona se každý rok zkapalňuje. K tomuto zázraku dochází v den výročí světcovy smrti (27. července 305) a krev zůstává v tekutém stavu až do poloviny září. V katedrální kryptě (€) si můžete prohlédnout malou sbírku různých architektonických fragmentů a jiných exponátů. Mezi nejvýznamnější díla patří busty sv. Barbory a manželky Nicolý Rufola Sicelogaity della Marra.

Přímo na náměstí je též vstup do jedné ze dvou nádherných ravelských zahrad **Villa Rufolo** (*Piazza Vescovado*, tel. 089 857 657, €€). Vila se zahradou byla postavena v letech 1270–1280 pro rodinu Rufolo. Když ji v roce 1851 koupil Skot Francis Nevile Reid, bylo vše v troskách. Opravy vily, které nechal Reid provést, byly úspěšné jen zčásti, avšak zahrady jsou nádherné. Od roku 1975 spadá vila i zahrady pod oblastní odbor turismu v Salerno.

Zahrady inspirovaly německého skladatele Richarda Wagnera, když psal scénu své poslední opery Parsifal (1882), která se odehrává v zahradách čaroděje Klingsora. Hlavní terasa v zahradách se na skladatelskou památku nazývá Terrazza Wagner. Nachází se ve výšce 340 m a výhled z ní patří k nejkrásnějším v Itálii. Amalfské pobřeží, které jste dříve viděli jen na panoramatických fotografiích, si zde můžete prohlédnout na vlastní oči. V zahradách se pravidelně koná známý **Festival di Ravello**. Jedná se o dlouhou řadu koncertů klasické hudby, které se konají zde i na jiných místech v Ravellu od března do začátku listopadu

(tel. 089 858 149, informace: 089 858 360, pokladna: 089 858 422, www.ravellofestival.com).

Přestože výhled ze zahrad Villy Rufolo je úchvatný, pohled ze zahrad **Villy Cimbrone** (viz str. 215; Via Santa Chiara 26, tel. 089 857 459, €€) je snad ještě krásnější. Vila, v níž se dnes nachází hotel, stojí jižně od centra města, odkud se sem můžete za deset minut dostat pěšky. Zahrady jsou otevřeny i pro návštěvníky, kteří nejsou hosty hotelu. Vládne zde romantická atmosféra: všude kolem rostou smetanové kamélie, růže a různé exotické květiny. Vila byla postavena ve 14. nebo 15. století, ale dnešní vzhled pochází z počátku 20. století, kdy ji koupil Lord Grimthorpe, který navrhoval ciferník hodin Big Ben v Londýně, a nechal ji opravit. Nejslavnější výhled ze zahrad nabízí **Belvedere Cimbrone** lemovaný sochami.

Krásné výhledy, i když možná ne tak slavné, si můžete vychutnat i v jiných částech města. Například se můžete vydat uličkou se schody od náměstí Piazza

del Duomo a navštívit Belvedere Principessa di Piemonte na Via San Giovanni del Toro, odkud je nádherný výhled. Na stejné ulici stojí rovněž krásný románský kostel **San Giovanni del Toro** (Piazzetta San Giovanni del Toro 3, na otevírací dobu se zeptejte v turistických informacích) z roku 1065 s krásnou arabsko-sicilskou zvonicí a úžasnou kázelnou z 12. století.

Nenechte si ujít návštěvu malebné vesničky Scala ležící na pobřeží asi dva kilometry od Ravella. I zde stojí krásná katedrála a vede odtud několik značených turistických tras. Jedna (č. 51) vede na vrchol **Il Castello** (asi 2 hodiny), méně náročná do vesnice **Minuto**. Z Ravella si můžete také udělat procházku do **Minori via Torello**, která trvá asi 30 minut. Cesta, která vede většinou z kopce, začíná v malé aleji u Villy Rufolo. Další nenáročná stezka (asi 9 km) vede ke klášteru **Monastero di San Nicola**. Další informace o výletech do okolí získáte v turistických centrech. ■

Stezka Sentiero degli Dei nedaleko Positana. Dlouhé i krátké turistické stezky patří ke zlatým hřebům Amalfského pobřeží. Mnohé z nich kopírují prastaré stezky mezi osamělými vesničkami.

Positano, kdysi rybářská vesnice, je dnes letoviskem s moderními hotely a drahými butiky.

Positano

POSITANO PATŘÍ MEZI NEJKRÁSNEJŠÍ ITALSKÁ MĚSTEČKA, a to nejen díky úžasné poloze, ale též strmým útesům, svěžím citrónovníkům a pastelově zbarveným domům, tyčícím se vysoko nad mořskou hladinou.

Positano

 98 C2

Informace pro návštěvníky

www.aziendaturismo.positano.it

 Via del Saracino 4

 089 875 067

 V neděli zavřeno

Ve 12. a 13. století zažívalo Positano krátké období námořních úspěchů, ale nikdy nedokázalo konkurovat svému mocnému sousedovi Amalfi. Jeho čas přišel až v 60. letech 20. století, kdy se stalo – spolu s ostrovem Capri a římskou třídou Via Veneto – vyhledávaným cílem společenské smetánky. Předtím o něm vědělo jen pár malířů (např. Pablo Picasso) a spisovatelů (např. John Steinbeck).

Atmosféra 60. let je zde patrná dodnes, například v poněkud zastaralých interiérech i těch nejlepších hotelů a v mnoha buticích, z nichž mnohé připomínají londýnskou

Carnaby Street.

Dnes Positano rozhodně není tou ospalou zapadlou rybářskou vesnicí, jakou bylo v minulosti. V létě jsou příjezdové silnice přeplněné auty a řidiči marně hledají místo na zaparkování a po strmých uličkách i po malém nábřeží se procházejí davy turistů, kteří sem přijíždějí trajekty z Neapole a okolních měst. Kouzelnou atmosféru Positana si však nejlépe vychutnáte mimo sezónu (na jaře, na podzim či v zimě) – od kvetoucích mandlovníků a citrusových hájů až po sklenici horké čokolády v baru na pobřeží. V létě je nejlepší prohlédnout si město z dálky: ze

zatáčky silnice S163 u vchodu do hotelu San Pietro, necelé dva kilometry na východ od centra, nebo z vyhlídky Belvedere dello Schiaccione na stejné silnici, asi dva kilometry na západ.

V centru se můžete projít ve stínu vinné révy a bugénvileí po strmých uličkách, které jsou většinou pěšími zónami. Je zde hodně schodů a náročných výstupů, takže si nezapomeňte vzít pohodlné boty. Můžete se však též svěřit kyvadlovým autobusem a ušetřit si tak namáhavé výstupy.

Většina ulic vede na nábřeží **Marina Grande** s malou písčnou pláží, která je zčásti volně přístupná, ale na některých místech musíte platit vstupné. Voda zde však není příliš lákavá ke koupání. Stojíte-li čelem k moři, uvidíte vpravo nad přístavní hrází schody, které vedou k menší pláži **Fornillo**. Je to hezká procházka, která trvá jen několik minut. Nad přístavem stojí hlavní kostel **Santa Maria Assunta** (*Piazza Flavio Gioia*) s kopulí obloženou majo-

likou. Nad hlavním oltářem je umístěna ikona Černé Madony (Madonna Nera) ze 13. století. O kousek dál na západ stojí další kostel – **Santa Caterina** (*Via Pasitea*) a v horní části města **Chiesa Nuova** (*Via Chiesa Nuova*) s krásnou taškovou střechou.

Podobně jako většina vesnic a měst na pobřeží je i Positano dobrým výchozím bodem, z něhož vedou různé turistické stezky. U většiny z nich je možné nechat se vyvézt na horní konec stezky taxíkem a pak se pěšky vrátit do Positana. Vyhnete se tak namáhavému výstupu. To však není možné v případě nejznámější stezky **Sentiero degli Dei** (Stezka bohů), kterou tvoří několik starých pastýřských stezek vedoucích po okrajích útesů a po hřebenech kopců vysoko nad pobřežím z Positana do Praiana. Stezka začíná v malé vesničce Nocello, kam se z Positana dostanete za pár minut taxíkem nebo místním autobusem. ■

Pláže jsou na rozeklaném Amalfském pobřeží poměrně vzácné. Malá písčiná pláž v Positanu má šedou barvu díky svému sopečnému původu.

Vyhledka nedaleko Sorrenta, kde začíná úchvatná projížďka po Amalfském pobřeží.

Projížďka po Amalfském pobřeží

Během této nádherné cesty ze Sorrenta do Salerno podél nejslavnějšího italského pobřeží se budete moci kochat pohledem na úžasné hory, malebné vesnice i na azurové moře.

Silnice podél Amalfského pobřeží patří k nejkrásnějším, ale zároveň k nejrušnějším v Itálii, alespoň v létě. Z křivolaké silnice často lidem vstávají hrůzou vlasy na hlavě. Výhled je sice úchvatný, ale musíte přitom absolvovat jízdu po klikatých serpentinách nad strmými srázy, od nichž vás dělí pouze věchá svodidla. Spisovatel John Steinbeck, který Amalfské pobřeží navštívil v roce 1953 se svou

manželkou Elaine Scottovou, napsal, že se s manželkou „pevně objímali a hystericky brečeli“, když jejich řidič a průvodce Signor Bassani jednou rukou držel volant a nadšeně jim vyprávěl různé historky z dějin tohoto kraje.

Pokud můžete, naplánujte si návštěvu mimo sezónu (tj. v dubnu, v květnu, v září nebo v říjnu) a snažte se vyhnout ranní, polední a večerní špičce. Vyhradte si dostatek času na projíždku po úzkých silničkách na nejzápadnějším cípu poloostrova a horských silnicích, které stoupají prudce od pobřeží. Rovněž mějte na paměti, že ačkoli je tato projížďka zdánlivě krátká, díky mnoha serpentinám trvá poměrně dlouho. Nejlepší je rozdělit si výlet do několika etap s přenocováním, nebo si alespoň dělat časté přestávky.

Projížďka začíná v Sorrentu **1**, poklidném městě s mnoha hotely vhodnými pro rodiny s dětmi. Tradičně sem jezdí hodně anglických a německých turistů. Sorrento

je sice větší a méně romantické než ostatní města na jižním pobřeží poloostrova, ale vládne zde příjemná atmosféra a zdejší hotely jsou levnější než v Amalfi, Ravello či Positanu. Mezi nejvýznamnější památky patří kostel **San Francesco** s křížovou chodbou (*Piazza San Francesco Saverio Cargiulo*), **Museo Correale di Terranova** (*Via Correale 48, tel. 081 878 1846, zavřeno v úterý a každý den odpoledne, €€€*), kde jsou vystavena místní umělecká díla, a **Museo-Bottega della Tarsia Ligne**a (*Via San Nicola 28, tel. 081 877 1942, zavřeno v pondělí, €€*) věnované velké soukromé sbírce nábytku s intarziemi. Další informace získáte

▲ Viz mapu oblasti, str. 98–99

► Sorrento

↔ 80 km, plus 32 km okružní cesta do San Lazzara

🕒 1–2 dny

► Vietri sul Mare

NENECHTE SI UJÍT

- Punta Campanella
- Amalfi
- Ravello

v turistickém centru
(*Via Luigi de Maio 35,*
tel. 081 807 4033,
www.sorrentotourism.com).

Ze Sorrenta se vydejte nikoliv

po hlavní SS145, ale po menší silnici podél pobřeží, která vede do Massa Lubrense. Odtud pokračujte po úzké silnici až k západnímu cípu poloostrova Punta Campanella. Kolem dokola se rozkládá panenská příroda s citrónovníky

U tohoto baru s terasou Bar La Terrazza v Sant'Agnello si se skleničkou v ruce můžete plně vychutnat kouzlo nádherného, sluncem ozářeného Amalfského pobřeží.

a olivovými háji s krásným výhledem na moře a dramatické pobřeží.

Silnice vede ze Sorrenta přes malebné vesničky mysu **Capo di Sorrento** a pak odbočuje doprava (na sever) k písčité pláži **Marina di Puolo**. Largo Vescovado v **Massa Lubrense** ② nabízí nádherný výhled na ostrov Capri a Neapolský záliv. V místním turistickém centru (*Viale Filangieri 11, tel. 081 533 9021, zavřeno v neděli od listopadu do března a v neděli odpoledne od dubna do října*), kde získáte informace o více než dvaceti značených turistických stezkách v okolí Punta Campanella.

Pokračujte po silnici nad pobřežím kolem vesničky **Marciano**. Těsně před Termini odbočte na slepou silnici, vedoucí až k výběžku **Punta Campanella** ③, který byl pojmenován podle strážní věže a zvonice (*campana*) z roku 1335. Ta kdysi sloužila k varování před útokem pirátů a je odtud nádherný výhled na ostrov

Capri. Vraťte se zpět a pokračujte do vesnice **Termini**, která leží na terase ve výšce 323 m. Odtud můžete pokračovat po klikaté silnici, která vás dovede k velké pláži a krásnému letovisku **Marina del Cantone**.

Po cestě budete projíždět Neranem, kde si můžete udělat hodinovou procházku po stezce 39 (od kostela) do krásné zátoky **Baia di Ieranto**, do níž se jinak dostanete pouze na lodi.

Vraťte se zpět do Termini a zamiřte na východ do vesnice **Sant'Agata sui Due Golfi** ④, z níž – jak naznačuje její jméno – je výhled na dva zálivy (*due golfi*): na severu Neapolský a na jihu Salernský. Nejkrásnější výhled je ze střešní terasy kláštera **Il Deserto** (*nepravidelná otevírací doba, dopoledne je obvykle zavřeno, dobrovolné vstupné*), který stojí asi jeden kilometr směrem na severozápad. Pokud je klášter zavřený, vydejte se po úzké silnici v opačném směru a dostanete se do vesnice **Torca**, která nabízí krásný panoramatický výhled. Po stezce

č. 37 se odtud můžete dostat do malé zátoky Marina di Crapolla.

Ve vesnici Sant'Agata začíná Costiera neboli pobřežní silnice SS145 (Strada Amalfitana), která byla vybudována v roce 1853 na příkaz bourbonského vládce Ferdinanda II. jako spojnice se Salernem. Dříve se do místních vesnic lidé dostali pouze lodí nebo na mezkovi.

Ze Sant'Agaty se vydejte po silnici SS145 a potom SS163 do **Positana** 5 (viz str. 108–109). Ze silnice je krásný výhled na malé ostrůvky **Li Galli** (Kohouti), kterým se dříve říkalo Le Sirenuse (Sirény), neboť podle legendy na nich žily Sirény, o nichž píše Homér ve své Odyseji.

Za Positanem vede silnice – zde již poněkud rušná – blíže pobřeží. Po cestě se můžete zastavit ve vesničce **Vettica**, jejíž kostel San Gennaro má krásnou kupoli pokrytou barevnými taškami a zvonici, jak je to pro zdejší kostely typické. Z náměstí před kostelem je krásný výhled. Pak se dostanete do **Praiana**, které je poněkud klidnější než Positano. Zde začíná nejnáročnější úsek.

Údolí Vallone di Furore, které se táhne od přístavu Marina di Praia až k moři (asi 2 km), nabízí úchvatnou přírodní scenérii. Nedaleko odtud se nachází **Grotta dello Smeraldo** (Smaragdová jeskyně), která je jen o něco menší (a levnější) než slavná Grotta Azzura na ostrově Capri. Do jeskyně, která je oblíbeným cílem turistů (€€), se dostanete po schodech nebo výtahem z parkoviště u silnice a pak lodí. Také sem jezdí lodě z Amalfi.

Pokračujte dále na východ a za městem Conca dei Marini odbočte na sever po silnici SS366, která vede přes hory až na severní pobřeží. Na dlouhý výlet na druhou stranu poloostrova asi nebudete mít čas, ale za návštěvu rozhodně stojí **Furore** (známé díky pěstování vinné révy) a náhorní plošina kolem **Ageroly**. Zde se ocitnete v jiném světě. Kolem dokola se rozkládají horské pastviny s vesničkami, jako je například **San Lazzaro**, odkud je nádherný výhled (navštivte zříceniny nedalekého hradu Castel Lauritano).

Stejnou cestou se vraťte opět na pobřeží a pokračujte po SS163 až do **Amalfi** 6

Pláž nedaleko Furore nabízí typickou přírodní scenérii Amalfského pobřeží.

(viz str. 100–103) a Altrani a pak po SS373 do **Ravella** 7 (viz str. 104–107). Pokud si cestu chcete zkrátit, pokračujte po SS373 z Ravella a vraťte se přes Angri do Sorrenta (nebo pokračujte do Neapole). Můžete se též vrátit na pobřeží a pokračovat do **Maiori**, které nabízí největší a nejkrásnější pláž, a na **Capo d'Orso**. Chráněná oblast kolem tohoto mysu patří k nejkrásnějším místům na pobřeží. Za návštěvu stojí zdejší maják a nedaleký klášter **Abbazia di Santa Maria Oleria** (též známý pod jménem Catacombe di Badia) z 10. století, který byl vytesán do skály.

Trasa pak pokračuje do města **Cetara**, známého především lovem tuňáků, a končí nedaleko Salerno v městečku **Vietri sul Mare** 8, proslaveném keramikou, kterou si můžete zakoupit na každém kroku, a nádherným výhledem od kostela San Giovanni Battista. ■

Capri

Capri

 98 A1

Informace pro

návštěvníky

www.capritourism.com

CAPRI PATŘÍ MEZI NEJKOUZELNĚJŠÍ MÍSTA V CELÉ středomořské oblasti. Tento krásný ostrůvek nabízí nádherný výhled na moře, malebné vesničky, krásné procházky, luxusní hotely a velkolepé útesy. K tomu ještě přidejte pestrou historii a pochopíte, proč se tento ostrov stal oblíbeným domovem umělců a vyhnanců již před více než 2000 lety.

Nikdo by si neměl nechat ujít krásy Capri, ale mějte na paměti, že i tento ostrov má své nevýhody. Především jsou to davy lidí, kteří sem přijíždějí. Pokud se sem vydáte v turistické sezóně (v červenci, srpnu a o víkendech od května do září), připravte se na 12 000 obyvatel, 3 000 hotelových hostů a 6 000 návštěvníků, kteří sem přijíždějí každý den. Tito všichni se mačkají na ostrově o rozloze asi 10 kilometrů čtverečních.

Existují dvě řešení: navštívit Capri mimo sezónu (ostrov se uzavírá – v tom nejlepším smyslu slova – od listopadu do března), nebo zůstat na ostrově alespoň jednu noc a vychutnat si tak večerní procházku, speciality místní kuchyně i noční zábavu bez davů turistů.

Ne že by ostrov byl zkažen. Přes všechny davy turistů si ostrov udržuje svou krásu, intimnost a nostalgii. Moře se třpytí a obloha je azurově modrá, vzduch je naplněn vůní citronovníků a keřů Frangipani, bugenvileje hříří barvami, bělostné vily se třpytí na zalesněných stráních a pobřeží lemuji impozantní útesy. Drsný terén, tradiční zemědělské metody, omezení rozvoje a vrozená neochota místních obyvatel měnit svůj idylický život brání zavedení některých příliš moderních vymožeností.

Doprava na Capri je poměrně jednoduchá. Jezdí sem pravidelně

trajekty a křídlové čluny z téměř všech přístavů na pobřeží Kampanie: z Neapole, Sorrenta, Salerna, Amalfi, Positana i ze sousedního ostrova Ischie (viz str. 122–123). Cesta nikdy netrvá déle než 50 minut. Většina trajektů je v provozu po celý rok, ale některé (především z Amalfského pobřeží) sem jezdí pouze v sezóně (od dubna do října). Na ostrov si po většinu roku nemůžete převést své auto, ale ani to nebudete potřebovat. Dopravu zde zajišťují autobusy, taxíky a dvě lanovky. Většina ostrova se dá projít pěšky. Právě nenáročné turistické stezky patří k výhodám ostrova. Ubytování v hotelích je nutno zamluvit včas a totéž platí o stolech v restauracích, zvláště pokud chcete jíst venku.

Podlouhlý ostrov se táhne od východu na západ. Hlavní město leží na východě a rovněž se jmenuje **Capri**. Jediným dalším městem na ostrově je **Anacapri**, které leží v hornatější západní polovině. Mezi těmito městy se tyčí nejvyšší hora ostrova **Monte Solaro** (589 m). Mezi nejzajímavější místa ostrova patří Villa San Michele, která se nachází jen několik minut pěšky od Anacapri, a slavná Grotta Azzurra (Modrá jeskyně) ležící blízko severozápadního cípu ostrova, rovněž nedaleko Anacapri. Výletní lodky, které vozí turisty do Modré jeskyně i kolem ostrova (výlet, který byste si neměli nechat ujít), trajekty

Na protější straně:

Rybářské lodky v přístavu Marina Grande. Navzdory davům návštěvníků si Capri žije svým vlastním životem, zvláště v klidnějších obdobích od října do května.

Obchody módních návrhářů, které by člověk očekával spíše v Římě či v Miláně, lemuji ulice v okolí Piazzetty, společenského centra Capri.

i křídlové čluny vyplouvají z přístavu Marina Grande, který byl postaven v roce 1931 na severním pobřeží pod městem Capri.

PŘÍJEZD DO MARINA GRANDE

Připravte se na to, že příjezd do přístavu Marina Grande uprostřed turistické sezóny není

nebo si můžete vzít taxíka (opět však budete muset čekat); třetí možností je lanovka, která jezdí od západní strany přístavu (když stojíte zády k moři, je po vaší pravici) do Capri, nebo můžete absolvovat prudký výstup ulicí Via San Francesco do města Capri pěšky (cesta trvá asi deset minut).

Marina Grande
Banchina del Porto

 98 A1

Informace pro návštěvníky

 081 837 0634

 Zavřeno v neděli
odpoledne

nikterak příjemný. Přístav na rozdíl od zbytku ostrova vypadá fádne a omšele. Budete se muset protlačit mezi davy turistů, stánky se suvenýry i vyvolavači, kteří shánějí zákazníky pro své hotely. Pokud jste si rezervovali ubytování v dobrém hotelu, měl by na vás někdo čekat a postarat se i o vaše zavazadla. Jinak máte čtyři možnosti. Buď se do Capri nebo Anacapri dopravíte malým oranžovým autobusem SIPCC (budete si muset vystát frontu),

MĚSTO CAPRI

Capri je nesmírně elegantní. Jeho srdcem je *Piazza Umberto I*, kterému se zde říká jednoduše **Piazzetta** („Náměstíčko“). Tomuto rušnému centru se dá sice vyhnout, ale pouze místní obyvatelé vědí jak. Jinak to vypadá, že všechny ulice vedou právě sem. V létě se z celého náměstí s jeho kavárnami a restauracemi stává jeden velký salón pod širým nebem. Můžete si zde objednat něco k pití (vel-

mi drahé) a pozorovat toto lidské mraveniště. Ulice kolem náměstí jsou přeplněné obchody se suvenýry a hustota módních butiků je zde vyšší než kdekoli jinde na světě. Pokud se však vydáte do bočních uliček a vyhnete se hlavním rušným třídám, začnete vnímat skutečné kouzlo Capri.

Procházku po městě začněte na Via Madre Serafina, která začíná u barokního kostela Santo Stefano na jižním konci Piazzetty. Pokračujte po strmé Via Castello, která vás přivede až k vyhlídce **Belvedere Cannone**, kde se před vámi otevře panoramatický pohled na malý přístav Marina Piccola na jižní straně ostrova a na trojici skalisek Faraglioni u pobřeží. Na proti kostela Santo Stefano stojí Palazzo Cerio ze 14. století, v němž dnes sídlí **Museo Ignazio Cerio** (Piazzetta Cerio 5, tel. 081 837 6681, www.centro-caprense.org, zavřeno v neděli, v pondělí, a každý den odpoledne kromě čtvrtka, €), které je věnováno archeologii, historii, zoologii i botanice ostrova.

Vydejte se po ulici Via Vittorio Emanuele (vlevo od kostela Santo Stefano) kolem nejznámějšího zdejšího hotelu Quisisana. Pokračujte po Via Federico Serena, pak odbočte doprava na Viale Matteotti, z níž je krásný výhled na olivové háje, moře i na monumentální klášter **Certosa di San Giacomo** (Viale Certosa, tel. 081 837 6218, zavřeno každý den odpoledne a v pondělí). Pokud chcete klášter navštívit, pokračujte po Viale Matteotti.

Certosa neboli Kartouza byla založena v roce 1371. V roce 1808 Napoleon klášter zrušil a budovy byly využívány jako vězení a vojenská nemocnice až

do doby, kdy se některé části kláštera ocitly v havarijním stavu. Dnes budovy využívá město. Návštěvníci si mohou prohlédnout kostel, křížovou chodbu a krásné zahrady.

Vratte se zpět na Viale Matteotti a pokračujte západním směrem až k **Augustovým zahradám** (Giardini di Augusto). Své jméno získaly díky tomu, že se rozkládají na místě staré římské osady. Zde se poprvé setkáte s dávnými dějinami ostrova. Na Capri se jako první usadili Řekové nebo možná i Féničané. Jeho

Capri se svým krásným, skalnatým pobřežím bylo oblíbeným letoviskem již v době římských císařů.

Capri (město)

98 A1

Informace pro návštěvníky

Piazza Umberto I

081 837 0686

zavřeno v neděli od listopadu do Velikonoc

Anacapri 98 A1**Informace pro****návštěvníky** Via Giuseppe
Orlandi 59 081 837 1524 Zavřeno v neděli od
listopadu do
Velikonoc

název se odvozuje od řeckého slova *kapros* (kanec) nebo od latinského *Capreae* (ostrov koz). O přesném původu názvu se dodnes vedou diskuse. Ostrov se dostal do popředí zájmu za vlády římského císaře Augusta, který jím byl uchvácen. V roce 29 př. n. l., krátce předtím, než se stal císařem, získal ostrov od Neapole, pod jejíž správu patřil, výměnou za větší a úrodnější Ischii.

Německý výrobce zbraní Friedrich Alfred Krupp (1854–1902) si zde nechal vybudovat své sídlo a rozlehlé městské zahrady. Rovněž financoval výstavbu slavné ulice Via Krupp, která se klikatí po strmých útesech až k přístavu Marina Piccola. Oficiálně je dnes tato cesta uzavřena z důvodu sesuvů půdy, ale přesto po ní lidé chodí.

V přístavu **Marina Piccola** je několik kaváren a sídlí zde soukromé plážové kluby (tel. 081 837 0264, www.bagni-internazionali.com), například Marina di Mulo a Marina di Pennauro, které byly velmi oblíbené v 50. a 60. letech 20. století mezi bohatými návštěvníky z celého světa. Střední část pláže u skaliska Scoglio delle Sirene je volně přístupná a dá se zde dobře plavat. Pomineme-li Via Krupp, můžete se do přístavu z města Capri dostat autobusem nebo pěšky po Via Roma, Via Mulo a Via Marina Piccola.

Vraťte se zpět do města až k hotelu Quisisana (nebo na náměstí Piazzetta) a vydejte se po Via Camerelle až k Via Tragara, kterou lemují hotely a stylové obchody. Mezi místními obyvateli je to oblíbené místo pro večerní procházku (*passeggiata*), kterou obvykle zakončují u krás-

né vyhlídky **Belvedere di Tragara**. Většina lidí se odtud vrací zpět (celá procházka trvá asi 20 minut), ale můžete pokračovat po vydlážděné cestě od vyhlídky až na pobřeží kolem vily Malaparte, jeskyně Grotta Matermania a kamenného oblouku Arco Naturale. Od restaurace Le Grottele se vydejte po Via Matermania (a později po Via Croce) zpět do centra města. Je to příjemná, asi hodinová procházka.

Stejně hezká a oblíbená je procházka ke zříceninám kdysi monumentální **vily Jovis** (Via Tiberio, tel. 081 837 0634, €) na severovýchodním cípu ostrova, asi 2,5 km od města Capri. Z Piazzetty se vydejte po Via Botteghe a pokračujte po Via Fuorlo vado a Via Croce východním směrem, kolem krásného kostela San Michele. Pak sledujte ukazuje.

Ve své době byla tato vila nejprepychovější z 12 paláců, které na ostrově nechal postavit císař Tiberius. Každý z paláců byl zasvěcen jednomu z dvánácti nejvýznamnějších bohů římského pantheonu. V roce 27 n. l. odjel Tiberius ve svých 68 letech z Říma na ostrov Capri, který ho uchvátil, a nikdy se již do Říma nevrátil. Jeho desetiletý pobyt na ostrově je opředen mnoha chlípnými příběhy, ale je potřeba si uvědomit, že téměř všechny informace o jeho zdejším pobytu pocházejí od Suetonia, který neměl Tiberia příliš v lásce. Prohlédněte si také prudký sráz **Salto di Tiberio** (333 m), z něhož prý císař nechával shodit dolů ty, kteří se mu znelíbili.

ANACAPRI

Nevěřte těm, kteří tvrdí, že Anacapri je klidnější a „autentičtější“ než město Capri. Je sice jiné, a to

především díky své poloze na úpatí Monte Solaro, bílým domům a náměstí s arabskými prvky, ale v počtu turistů a módních salónů se téměř neliší. Z Anacapri se dají dělat fyzicky

Munthe, tel. 081 837 1401, www.sanmichele.org, €€), která patří k nejpopulárnějším památkám ostrova. Na místě jedné z dvanácti Tiberiových vil ji postavil švédský doktor Axel Munthe (1857–1949),

nenáročné výlety a můžete se zde ubytovat ve slavném luxusním hotelu Capri Palace (viz str. 218).

Z Capri do Anacapri vede krásná, i když občas hrůzu naháňející silnice, po níž se dostanete až na hlavní náměstí Piazza della Vittoria. Než byla v roce 1872 silnice přes velké útesy postavena, města Anacapri a Capri žila zcela odděleně. Jedinou spojnici byla stezka s 882 schody Scala Fenicia, kterou postavili první řečtí osadníci.

Z náměstí **Piazza della Vittoria** se ulicí Via Giuseppe Orlandi snadno dostanete pěšky k vile **San Michele** (*Viale Axel*

který se proslavil v Paříži a v Římě jako jeden z nejmladších a nejpopulárnějších lékařů své doby. Žil zde v letech 1896–1910 a svoji vilu i kouzlo ostrova představil širší veřejnosti ve svém díle *Kniha o životě a smrti* (1929). Napsal ji na popud amerického spisovatele Henryho Jamese. Munthe v té době trpěl nespavostí a zhoršujícím se zrakem. Kniha byla přeložena do více než 30 jazyků a dodnes se dobře prodává.

Munthe miloval svůj dům a chtěl, aby byl „otevřen slunci, větru a hlasu moře jako řecký chrám a všude světlo, plno světla“. Jiní s ním však jeho nadšení

Podlahu kostela San Michele Archangelo v Anacapri zdobí více než 2 500 ručně malovaných dlaždic.

nesdíleli. Například britský spisovatel Bruce Chatwin napsal ve svém článku *Sebeláska mezi ruinami*, že „v Pasadeně nebo Beverly Hills by Muntheově vytvořili věnovali kolemjdoucí pouze letmý pohled“.

Avšak i kdyby vás vila nijak neuchvátila, těžko se ubráníte úžasu při pohledu na krásnou zahradu. Snažte se sem přijet ráno co nejdříve, abyste se vyhnuli davům turistů. O letních večerech se zde občas konají koncerty. Aktuální informace si můžete zjistit v centru pro návštěvníky. Od kaple sv. Antonína hned pod vilou se

můžete vydat po schodech Scala Fenicia (viz str. 119), které vedou až do přístavu Marina Grande.

K oblíbeným výletům z Anacapri rozhodně patří výstup na **Monte Solaro**. Můžete se tam dostat pěšky nebo i lanovkou z jižního konce náměstí Piazza della Vittoria (*Via Caposcuro 10, tel. 081 837 1428, €€*). Cesta trvá dvanáct minut. Můžete se také nechat vyvézt nahoru a pak se vrátit pěšky dolů do Anacapri nebo do Capri. Není třeba zdůrazňovat, že výhled z vrcholu je nádherný. Je odtud vidět i Vesuv, Neapolský záliv i Salerno.

Turisté těsně před vstupem do slavné Modré jeskyně. Otvor do jeskyně je tak malý, že se dovnitř dostanete pouze na malé loďce.

V samotném Anacapri stojí za návštěvu letohrádek **Casa Rossa** (*Via Giuseppe Orlandi*). V roce 1876 ho postavil bývalý konfederační voják I. C. MacKowen, který je rovněž autorem jednoho z prvních anglických průvodců po Capri. Udělejte si také čas na prohlídku barokního farního kostela **San Michele Archangelo** z roku 1719 (*Piazza San Nicola*) s krásnou podlahou, kterou tvoří více než 2500 ručně malovaných keramických dlaždic v neapolitánském stylu. Je na nich zobrazen příběh vyhnání Adama a Evy z ráje. Pokud si chcete v klidu za-

plavat, vyjedte si brzy ráno autobusem na jihozápadní cíp ostrova Punta Carena.

MODRÁ JESKYNĚ

Modrá jeskyně neboli Grotta Azzurra patří k nejznámějším místům v Itálii. Modrá zář uvnitř jeskyně ohromuje návštěvníky již po několik generací. Jeskyně byla známá již v době císaře Tiberia, ale pověřiví místní obyvatelé se jí raději vyhýbali. V roce 1826 ji znovu objevili dva němečtí malíři August Kopisch a Ernst Fries.

Vzhledem k vysokému počtu návštěvníků a nudnému komentáři při návštěvě jeskyně je otázkou, zdali to stojí za to. Pokud váháte, raději utratte peníze za okružní projíždku na lodi kolem ostrova.

Pokud jste se přesto rozhodli jeskyni navštívit, můžete se tam dopravit buď lodí z Marina Grande, autobusem, nebo taxíkem (pěšky to trvá asi 45 minut) z Anacapri. Na břehu u jeskyně musíte čekat na lodku, která vás převezme nízkým otvorem (asi 1 m) dovnitř. Díky zvyšování hladiny moře se otvor pomalu zmenšuje. Teoreticky se dá do jeskyně doplat, ale to se nedoporučuje. Pokud se významně zvýší hladina moře, jsou návštěvy jeskyně zrušeny. Platí se za vstup do jeskyně (€€) a přibližně stejná částka za dopravu lodkou. Cena nezahrnuje dopravu lodí z Marina Grande. Během sezóny se na lodky stojí dlouhé fronty a návštěva jeskyně trvá jen několik minut.

Intenzivní modré světlo uvnitř jeskyně patří jistě k neuvšedním zážitkům. Způsobují ho sluneční paprsky pronikající skalními štěrbinami pod vodou, přičemž červené prvky barevného spektra voda pohlcuje. Nejvhodnější dobou k návštěvě je ráno. ■

Lidé se opalují na sopečných skaliscích pod hradbami města Ischia Ponte.

Ischia

OSTROV ISCHIA SICE NIKDY NEDOSÁHL VĚHLASU SOUSEDNÍHO Capri, ale některá místa jsou stejně hezká a lákavá. Zdejší úrodná sopečná půda je vhodná pro pěstování exotických rostlin a roste zde svěží zeleň. Na pobřeží je – na rozdíl od Capri – mnoho krásných písčinych pláží. Návštěvníci sem většinou přijíždějí na několik dní a místo prohlídky pamětihodností raději odpočívají v termálních letoviscích, která ostrov proslavila již v dobách antického Říma.

Ischia (město)

 98 83

Informace pro návštěvníky

www.ischiaonline.it

 Via Sogliuzzo 72

 081 507 4211

Na Ischii, která je pětkrát větší než Capri, je pět významných měst: Ischia na východním pobřeží (kde přistanete), letovisko Forio na západním pobřeží, lázeňská města Lacco Ameno a Casamicciola Terme na severním pobřeží a Sant'Angelo na méně osídleném jižním pobřeží. Uprostřed ostrova se tyčí sopka Monte Epomeo (787 m), která naposled vybuchla ve 14. století; na jejích svazích můžete při výstupu na vrchol navštívit

poklidné vesničky jako Buonpane a Fontana.

Město **Ischia** je plné hotelů, obchodů i lidí. Zdejší přístav se nachází v bývalém kráteru, který je dokladem sopečného původu ostrova. K nejvýznamnějším památkám patří **Castello Aragonese** (Piazzale Aragonese, tel. 081 992 834, www.castellodischia.it, €€), kde kdysi sídlil dvůr Vittorie Colonna, básnířky a humanistky, mezi jejíž přátele a časté návštěvníky patřil například

Michelangelo, který v roce 1574 u Vittoriina smrtelného lůžka napsal: „Příroda, jež ji z milosti nám dala, jal stud a kdo to uviděli, lkali.“ Za návštěvu stojí **Museo del Mare** (Via Giovanni da Procida 2, tel. 081 981 124, zavřeno v únoru a od listopadu do března každý den odpoledne), které je věnováno moři, a **Palazzo Malcoviti** (Vicolo Marina), kde se natáčel téměř celý film Talentovaný pan Ripley. Jižně od města se rozkládá nejlepší pláž Cartaromana.

Lázeňské město **Casamicciola Terme** na severu ostrova bylo znovu vybudováno po roce 1883, kdy bylo antické řecké město zničeno během zemětřesení. Je to tradiční lázeňské město. Zdejší kúry se soustředí především na zdraví, nikoliv na krásu. Jsou zde čtyři z nejvýznamnějších historických lázní ostrova: Manzi, Belliazi, Elisabetta a Lucibello.

Pokud máte zájem o lázeňské léčení, nejdříve se pečlivě informujte. Na ostrově je více než 150 lázní, 29 termálních lázní, 67 gejzírů a 103 horkých pramenů. Některé jsou staré, jiné nové, tradiční i moderní. Většina hotelů a lázní nabízí i jednodenní léčebné kúry.

Další slavné lázně můžete navštívit ve městě Lacco Ameno, například historické **Terme della Regina Isabella** (tel. 081 994 322, www.reginaisabella.it) a modernější **Parco Termale Negombo** (Baia di S. Montano, tel. 081 986 152, www.negombo.it), které se nacházejí nedaleko jedné z nejlepších pláží ostrova Baia di San Montano. Další luxusní lázeňský komplex **Parco Termale Giardini Poseidon** (tel. 081 908 7111, €€€€€) se nachází v největším (ale zároveň nejméně turistickém) městě Forio. Komplex nabízí 22 venkovních bazénů a soukromou pláž. Mezi dobré pláže v nejbližším okolí

patří **Citara, Sorgeto a San Francesco**. Forio je rovněž centrem kvetoucího vinařského průmyslu.

Severně od města se rozkládá jedna z nejkrásnějších zahrad ostrova – **La Mortella** (Via F Calise 35, tel. 081 986 220,

www.lamortella.it, zavřeno v pondělí, ve středu a v pátek, €€€), kterou založil ve 40. letech 20. století britský skladatel Sir William Walton se svou ženou Susanou podle návrhu Russella Pagea, který patřil k největším krajinářským architektům 20. století. Dnes je tato zahrada skutečným exotickým rájem. Nezapomenutelný zážitek ještě umocňují koncerty, které se zde konají téměř každý víkend v období od dubna do června, v září a v říjnu.

Forio bylo velmi oblíbené mezi umělci a spisovateli (režisér Luchino Visconti zde měl svoji vilu), ale dnes je populárnější destinací bývalá rybářská vesnice **Sant'Angelo**, kde vládne klidnější a uvolněnější atmosféra (při příjezdu se však snadno můžete ocitnout v dopravní zácpě). Vesnice má hezkou pláž (Maroni), krásné vyhlídky a je ideální základnou pro výlety do okolí. ■

Spolu s Neapolí patřila Pithekusa (starý řecký název pro Ischii) k nejstarším řeckým koloniím v Kampánii.

Další zajímavá místa na Amalfském pobřeží

Ital pózuje před nástěnným obrazem z keramických kachlí ve městě Vietrí, které je slavným centrem keramiky již od 15. století.

PROCIDA

Procida je nejmenší z obydlených ostrovů v Neapolském zálivu. Na rozloze 4 km čtverečních zde žije asi 11 000 obyvatel (v srpnu je to více než dvakrát tolik). Bez ohledu na velký počet turistů a blízkost Neapole si tento ostrůvek zachovává své kouzlo, aniž by se chtěl vyrovnat svým sousedům Capri a Ischii. Příjemné kavárny a restaurace lemují nábreží a mezi starou i novou zástavbou rostou citrónovníkové háje. V jihozápadní části ostrova se rozkládá malá přírodní rezervace Vivara, kde vládne poklidná venkovská atmosféra. Při příjezdu do přístavu Marina Grande uvidíte panorama hlavního města ostrova, které se rovněž jmenuje Procida. Dominuje mu pevnost Castello, která do poloviny 80. let

20. století sloužila jako vězení. Vydejte se vzhůru do staré čtvrti Terra Murata, odkud je nádherný výhled na záliv. Pak pokračujte na západní pobřeží, kde se od přístavu Chiaiolella směrem na sever táhne nejlepších a nejpokulárnější pláž ostrova. Na severovýchodní straně ostrova, mezi cípy Punta Serra a Punta di Piopetto, můžete obdivovat krásnou přírodní scenérii i výhled na moře. Zde se rovněž nachází slavná pláž **Pozzo Vecchio**, kde se v roce 1994 točily některé scény z filmu *Pošták* (Il Postino) s neapolským hercem a komikem Massimem Troisim. 📍 98 B3 📧 **Informace pro návštěvníky** Via Vittorio Emanuele 173 ☎ 081 810 1968, www.infoischiaprocida.it

SALERNO

Salerno, které bylo důležitým centrem již od 6. století př. n. l., bylo hlavním městem normanské jižní Itálie až do roku 1127, kdy se královský dvůr přestěhoval do Palerma. Ve středověku se též proslavilo jako jedno z hlavních center lékařské vědy v Evropě. V září 1943 se Salerno bohužel stalo cílem leteckého útoku Spojenců a bylo z velké části zničeno. Dnešní okrajové čtvrti a nábreží jsou fádní a nezajímavé. Za prohlídku stojí pouze staré centrum města. Většina oprav byla provedena pod vedením španělského architekta Oriola Bohigase, který byl rovněž pověřen úpravami barcelonského nábreží v rámci příprav na olympijské hry v roce 1992. Nejvýznamnější památkou je **katedrála**, která byla založena v roce 845. V letech 1076–1085 ji nechal přestavět Norman Robert Guiscard. Má krásný románský portál a bronzové dveře, které byly vyrobeny v Konstantinopoli v roce 1099. Atrium tvoří 28 antických sloupů přivezených z Paestumu (viz str. 94–95). Uvnitř můžete obdivovat dvě hezké kazatelny, svícny pro pašál (1173–1181), několik středověkých hrobek, byzantské mozaiky a dláždění. Nejvzácnější relikvií jsou údajně ostatky apoštola sv. Matouše, které jsou uloženy v kryptě. 📍 99 F2 📧 **Informace pro návštěvníky** Piazza Vittorio Veneto 1 ☎ 089 231 432, www.salernocity.com ■